

Moji drazí Lenko a Alberto!

Už několik dní cítím, jak hluboko mi do srdce vklouznul váš velocipédek s Bláznem. Je to náramně, náramně dobrý pocit! A všechny ty materiály a články o vás, co jsem přečetla před tím, než jsem shlédla vaši hru, a hlavně pak celá vaše hra byly vlastně přípravou na něco takového.

Dobře si pamatuji, jaké to bylo, když jsem se jako osmnáctileté děvče připravovala ke studiu na filmovém učilišti...a přitom se dívala na Felliniho filmy.

A jakmile se na plátně rozsvítily titulky, vždycky jsem měla pocit, že zažívám zázrak, něco nevidaného a přitom docela obyčejného.

Můj pohled na svět se nad jeho filmy pročistoval. Stejně jako nad filmy Tarkovského, nad filmy Pasoliniho a mnoha dalších. ..

A když poté následovalo deset let studia a práce, tak ten pocit se, musím přiznat, jaksi vytratil. Onen dětsky čistý pocit prostoty a očividného zázraku.

Zázrak – úplná maličkost. A na dosah.

Zázrakem byla pro mne vaše hra.

Vy a váš Blázen, vy jste mi dokonale pročistili oči!

Ve vašem šapitó docela obyčejné věci zničehonic nabývají kouzelnou moc a hlubší význam. Nemůžu například zapomenout na tu hlávku zelí! Jasně ji mám před sebou. Zvláštní, že?..

Dychtivě jsem čekala na vaši hru a dočkala jsem se. Je moc dobře, když se sny uskutečňují! Ten večer všichni zapomněli na své starosti a byli neskonale šťastni. Viděla jsem jim to na očích. Duše diváků jste obdarovali pocitem hlubokého uvolnění, díky vám za to.

Dávno jsem se necítila tak lehce... Tak lehce bez viditelné příčiny. Prostě proto, že j s e m.

Dělá mi potíže, když se snažím přímo ve hře najít příčiny, proč tomu tak je. Zdá se mi, že tou příčinou jste vy sami, to jak žijete. To, co měla na mysli Marfa, když o vás napsala: jejich každý den je naplněn prací.

Tu práci nelze přehlédnout. Ta práce je zdrojem světla, zanechává za sebou světlou stopu. Velice věřím vám a vaší práci a právě tak moc věřím ve vás.

Přeju vám hodně zdraví a pohody!

Vzpomínku na vaši hru, na vaše představení budu vděčně chovat ve svém srdci, v jeho levé předsíni – na mou duši!

A doufám, že příští rok vás zase u nás uvítáme.

Díky, Lena

Petrohrad srpen 2012